

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

NÅR KÆRLIGHEDEN DØR

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Naar

Kærligheden

dør.

Af en elskende Kvindes Saga.

Nutids - Drama
fra to Storstæder.

Hovedpersonerne:

Overretssagfører Tang T. Roose
Anne-Lise, hans Hustru . . . Else Frølich
Kapelmester Cesare Marzati,
Violinvirtuos Poul Reumert

Handlingen foregaar dels i en nordisk Storstad,
dels i Paris.

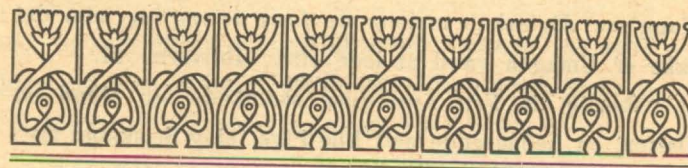
Tiden: Vore Dage.

Afdelingerne:

1. Efter Premièren.
2. I den store Restaurant.
3. Ægteparret Tang.
4. Ildfuld Musik — ildfulde Blikke.
5. Tonernes dragende Magt.
6. Betaget af Sydlændingen.
7. Et Møde paa Sporvognen.
8. Kærlighedsbrevet.
9. Det første Stævnemøde.
10. Et farligt Skridt.
11. Fru Anne-Lise forlader sit Hjem.
12. Fader og Datter.
13. I Verdensbyen.
14. Naar Kærligheden dør.
15. Utroskaben bevist.
16. Tomme Løfter.
17. Triste Timers Venten.
18. En natlig Razzia.
19. Vejen er fri.
20. Et brutalt Farvel.
21. Svigtet.
22. I Nød og Trang.
23. En hjælpende Haand.

24. Hos Teaterdirektøren.
25. Kontrakten underskrives.
26. Debutaftenen.
27. En straalende Succes.
28. Hertugens Invitation.
29. I Cafe „Americana“.
30. Et pinligt Møde.
31. Endnu en Gang disse Toner —.
32. Hertugens Elskerinde.
33. Derhjemme.
34. De to forladte.
35. En Ven.
36. Rejs ud!
37. Til Paris.
38. Hvor man morer sig.
39. Under det hvide Lys.
40. Fru Anne-Lise og hendes Mand gensér hinanden.
41. Paa Hotellet.
42. Tilgivelse! — For Barnets Skyld!
43. Forstødt!
44. Drejevinduet.
45. Springet.
46. I Hotellets Gaard.
47. Overretssagfører Tang kaldes til.
48. Alt Haab er ude!
49. Mand og Hustru.
50. Brøden sonet.

Det kom for den mondæne Kreds, Overretssagfører Tang og Frk. Anne-Lise Palmer tilhørte, som ikke saa ganske lidt af en Overraskelse, at netop disse to Mennesker knyttede sig til hinanden med Ægteskabets Baand.

Han — flittig, energisk, helt gaaende op i det store Arbejde, som hans solide Sagførerpraksis havde lagt paa hans Skuldre; fra Top til Taa Korrektheden selv; en brav Mand, men — ærlig talt — lidt kedelig.

Hun — en pragtfuld Kvinde, et Menneske med Længsel og Udvé i sit Blik og sit Hjerte; en Dame, skabt for store Forhold, født til at bevæge sig i en Verden, hvor Livet pulserer i frisk og hastig Takt.

Saadan var Anne-Lise — og nu slog hun sig altsaa, trods alt, til Ro som Frue i Overretssagfører Tangs stille Stuer.

Vennekredsen skumlede en Tid. Iagttog med en vis Spænding det unge Ægtepars Færden. Vekslede nu og da forbavsede Bemærkninger om, hvor hyggeligt deres Samliv i Grunden syntes at forme sig, hvor smukt Parret egentlig „klædte hinanden“ . . .

Og lidt efter lidt døde Snakken hen — fik andre Objekter at beskæftige sig med og indrangerede det

Tang'ske Ægteskab mellem de *faits accomplis*, som det ikke er Umagen værd at lede efter Motiverne til.

Særlig da Fru Anne-Lise skænkede sin Mand en Datter, en bedaarende sød lille Pige, slog Selskabet fast, at den unge Moder virkelig var bleven bofast i de „bestandig borgerlige“s Samfund.

* * *

Og saa var hele Borgerligheden dog bygget paa

Sand — stod ikke fastere end det Korthus, som der kun skal et Aandepust til at vælte.

* * *

Overretssagfører Tang og Frue kom fra Teatret. De havde overværet en stærkt opreklameret *Première*, som havde samlet et ekstra-repræsentativt Parket.

Nu fulgte de med Strømmen, der førte dem ind paa Hof-Restauranten, hvor Teater-Souper'en ventede.

Samtalen gik muntert og utvungent indenfor de glade Smaagrupper af distinguerede Gæster — men højere end Menneskestemmerne brusede gennem Lokalet de elektriserende Toner fra Orkestret.

Dirigentens Violin jublede snart vildt, snart sælsomt blødt og betagende gennem Rummet — Buen førtes med blændende Virtuositet af Cesare Marzatis, den berømte og forgudede Sydlændings, Mesterhaand.

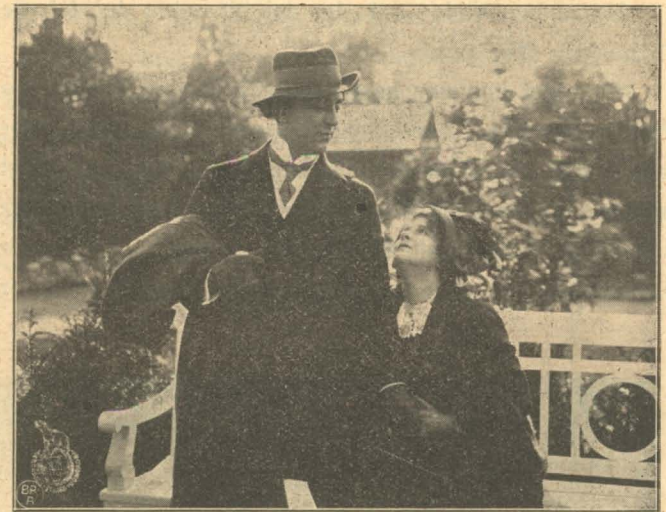
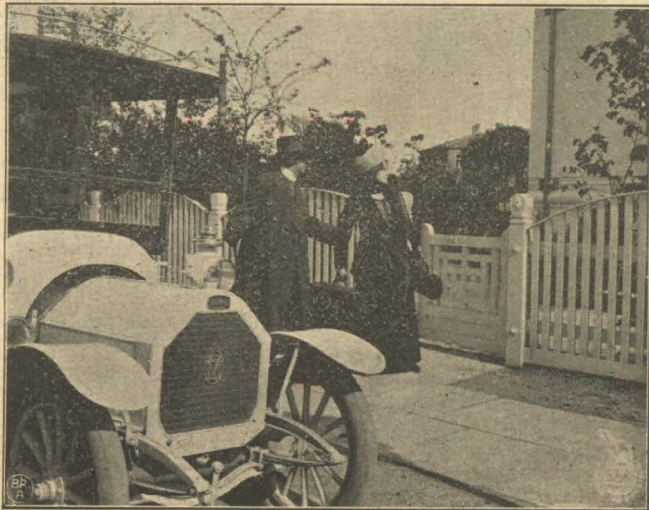
Fru Tang havde aldrig før set denne Italiener, af hvis Skønhed og Rang som Kvindeerbrer der gik saa stort Ry. Hun hørte ham i Aften for første Gang.

Hans Øjne, hans Spil, hans Lokkers sorte Pragt, hans Hoveds kongelige Rejsning — alt betog og bedaarede hende; hun følte sig tryllebunden under hans ildfulde Personligheds Magt.

Og Cesare Marzatis Blik fandt snart Væjen til den skønne, nordiske Kvindes blaa, drømmende Øjne.

Hele sin Sjæl lagde han ind i sit Spil — for hende, kun for hende og ingen anden, hulkede og jublede i Aften hans Violins Toner . . . Og da Opruddets Time slog for Fru Anne-Lise, og hun ved sin Mands Arm

forlod Restauranten, da var hun en Oplevelse, et straalende Minde rigere, og Cesare Marzati vidste, at denne Kvinde kunde blive hans, hvis han vilde strække sin Haand ud imod hende.

Hvis han vilde . . . ? Jo, det betænkte den fejrede Virtuos sig ikke paa.

Tilfældet kommer ham endda til Hjælp. Nogle Dage efter møder han Anne-Lise paa Gaden; han følger efter hende, ser, hvor hun bor, og anmoder hende i en Billet indtrængende om at besøge ham i hans Hjem den næste Dag. Anne-Lises Lyst til Eventyr er vakt. Hun stiller Dagen efter hos Cesare, og — hendes Livs Terning er

kastet! Fra nu af er hun hans lydige Slavinde, ja, det gaar endog saa vidt, at hun, da han skal tiltræde et nyt Engagement i Paris, forlader sin Mand og sin lille Pige og følger ham.

Et Aar er gaaet.

Cesare er forlængst ked af Anne-Lise. Han har søgt Trøst hos fremmede Guder, men endnu har Anne-

Lise ikke Vished for, at han bedrager hende. Hun aner kun. Men en skønne Dag spiller Tilfældet hende et Brev fra en af Cesares Veninder i Hænde, og herigennem erfarer hun den usminkede Sandhed.

Om Aftenen bliver han — trods alle Løfter — overmaade længe borte. Hun gaar ud for at opsøge ham, men medens hun gaar fra Café til Café, følgende hans Spor, kommer Cesare hjem. Da han ser, at Vejen

er fri, skynder han sig at pakke sine Kufferter og forsvinde, og da Anne-Lise kommer hjem, finder hun kun et Brev — nogle korte, hjerteløse Linjer, hvori han meddeler hende, at han er ked af Samlivet med hende, og anbefaler hende at vende tilbage til hendes Mand.

Fortvivlet synker Anne-Lise sammen, tilintetgjort af Sorg og Skam — — —

* * *

— — — Anne-Lise har lejet sig et lille Kvistværelse, men med Fortjenesten er det kun saa som saa. De Par Skilling, Cesare „højmodigt“ efterlod hende, har hun brugt, og der er ingen Udsigt for hende til at faa noget at bestille, hvorved hun kan tjene til Livets Ophold.

Men just som Nøden er størst, er Hjælpen nærmest: Anne-Lises Naboerske, en lille Danserinde fra Olympia-

Teatret, tager sig af hende og skaffer hende Engagement ved denne Scene.

Debutaftenen kommer. Et elegant Publikum fylder Teatret; især lægger man Mærke til den excentriske og ødsle Levemand, Hertugen af Reiss, som sammen med nogle Venner har taget Plads i en Loge, hvorfra han med Interesse studerer den Repræsentation for kvindelig Ungdom og Skønhed, som træder frem i Rampens Lys.

Anne-Lise gør stormende Lykke, og efter Forestillingen inviterer Hertugen hende til en elegant Souper i Café „Americana“.

Anne-Lise er nervøs. Nervøs efter Lampefeberens Spænding — nervøs ogsaa ved Tanken om det Skridt (opad? eller nedad?), hun i dette Øjeblik er i Færd med at gøre.

Og midt i dette hendes febrilske oprevne Sind kastes

saa som en Bombe den stærkeste, den pinligste Overraskelse, der kan møde hende:

Hvem genser hun i Café „Americana“? Ingen anden end hendes troløse Elsker: Cesare Marzati! Han dirigerer Caféens Musik-Kapel, og endnu en Gang kildrer hans hedt berusende Spil hendes Øre og Sjæl . . .

Men da han forsøger paany at rive hende med sig med et dristigt Kup — da støder hun ham fra sig i

Rædsel og Harme og kaster sig i Armene paa Hertugen af Reiss.

* * *

Derhjemme lever imidlertid Overretssagfører Tang sit Liv stille og roligt sammen med sin lille Datter Betty.

En Dag faar han Besøg af en Ven, der foreslaar ham at tage med paa en lille Ferierejse til Paris.

Tang har ikke megen Lyst, men Vennen faar ham dog overtalt, og nogle Dage efter ruller de ind paa *Gare du Nord* i Paris.

En Aften kommer de ind paa en større Natrestaurant. Medens Vennen er optaget af at konferere med Kellneren og paa anden Maade er „andenswo engagiert“, vender Tang sig for at mønstre en elegant Dame, der sidder i Selskab med en ældre Herre.

Da vender Damen sig om, og Tang ser til sin store Forfærdelse, at det er hans Hustru!

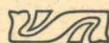
Han tager Afsked med Vennen og skynder sig hjem til Hotellet. Men Anne-Lise, der har set ham gaa, er fulgt efter, og hun opsøger ham nu paa hans Værelse.

Forgæves anraaber hun ham om hans Tilgivelse — han er ubønhørlig og viser hende bestemt Døren.

Da forstaar hun, at hans Hjerte for stedse er lukket for hende, og dybt fortvivlet forlader hun ham.

Et Øjeblik efter bliver han kaldt ned i Hotellets Gaard.

Han styrter derned og ser sin Hustru ligge bleg og blodig. Den stakkels Anne-Lise har sonet sin Brøde med Døden.

NAAR KÆRLIGHEDEN DØR.

Overretssagfører Tang og Frue kommer en Aften efter Teater-tid ind paa en større Restaurant, hvor Violinvirtuosen Cesare Marzati dirigerer Orkestret. Fru Anne-Lise forelsker sig straks i Marzatis gnistrende sorte Øjne, medens han paa sin Side føler sig tiltrukket af Anne Lises blonde Skønhed.

Nogle Dage efter møder han hende tilfældig paa Gaden, han følger efter hende, ser hvor hun bor, og anmoder hende i en Billet indtrængende om at besøge ham i hans Hjem Dagen efter. Anne Lises Lyst til Eventyr er vakt. Hun stiller Dagen efter hos Cesare, og fra nu af er hun hans lydige Slavinde, ja, det gaar endog saa vidt, at hun, da han skal tiltræde et nyt Engagement i Paris, forlader sin Mand og sin lille Pige og følger ham.

Et Aar er gaaet. Cesare er forlangst ked af Anne Lise, og har søgt Trøst hos fremmede Guder, men endnu har Anne Lise ikke Visshed for, at han bedrager hende. Hun aner kun. Men en skønne Dag spiller Tilfældet hende et Brev fra en af Cesares Veninder i Hænde, og herigennem erfarer hun den usminkede Sandhed. Om Aftenen bliver han borte, hun gaar ud for at opsøge ham, men medens hun er borte, kommer Cesare hjem. Da han ser, Vejen er fri, skynder han sig at pakke sine Kuffertter og forsvinde, og da Anne Lise kommer hjem, finder hun kun et Brev, hvori han meddeler hende, at han er ked af Samlivet med hende, og anbefaler hende at vende tilbage til sin Mand. Fortvivlet synker Anne-Lise om, tilintetgjort af Sorg og Skam.

Anne Lise har lejet sig et lille Kvistværelse, men med Fortjenesten er det kun saa som saa. De Par Skilling Cesare højmodigt efterlod hende, har hun spist op, og der er ingen Udsigt til at faa noget at bestille. Men Anne Lises Naboerske, en lille Danserinde fra Olympia, tager sig af hende, og skaffer hende en Kontrakt til Teatret.

Debutaftnen kommer, Anne Lise gør stormende Lykke, og efter Forestillingen inviterer Hertugen af Reiss hende til en elegant Souper i Café "Amerikana". Her møder hun til sin store Overraskelse Cesare, der dirigerer Orkestret i Caféen, men da han forsøger at forny Bekendtskabet, afviser hun ham med Foragt og kaster sig i Hertugens Arme.

Overretssagfører Tang lever sit Liv, stille og roligt, sammen med sin lille Datter Betty. En Dag faar han Besøg af en Ven, der foreslaar ham at tage med paa en lille Ferierejse til Paris. Tang har ikke megen Lyst, men Vennen faar ham dog overtalt, og nogle Dage efter ruller de ind paa Gare du Nord i Paris. En Aften kommer de ind paa en større Natrestaurant. Medens Vennen er optaget af at konferere med Kelneren, vender Tang sig for at mønstre en elegant Dame, der sidder i Selskab med en ældre Herre, men da Damen vender sig, ser han til sin store Forfærdelse, at det er hans Kone. Han tager Afsked med Vennen og skynder sig hjem til Hotellet, men Anne Lise, der har set ham gaa, er fulgt efter, og opsøger ham nu paa hans Værelse. Forgæves anraaber hun ham om hans Tilgivelse, men han er ubønhørlig og viser hende bestemt Døren. Da forstaar hun, at hans Hjerte for stedse er lukket for hende, og dybt bedrøvet forlader hun ham. Et Øjeblik efter bliver han kaldt ned i Hotellets Gaard. Han styrter derned og ser sin Hustru ligge bleg og blodig. Den stakkels Anne-Lise har sonet sin Brøde med Døden.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

**A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
KOPENHAGEN**

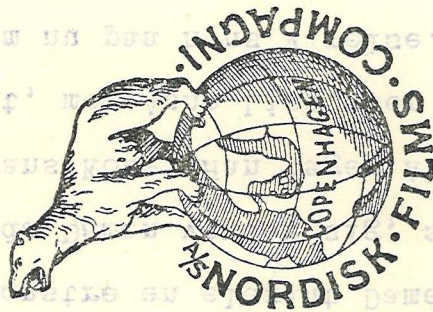
BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

QUAND L'AMOUR MEURT.

L'avocat Vernet et sa femme entrent un soir après le théâtre dans un des grands restaurants de nuit de la ville, où Cesare Marzati, violiniste de talent est chef d'orchestre.

Madame s'éprend tout de suite de ce beau charmeur aux yeux noirs et étincelants, et celui-ci de son côté est également impressionné par la blonde beauté de la jeune femme.

Quelques jours après il la rencontre par hasard dans la rue. Il la suit, apprend où elle demeure, et la supplie ensuite dans une lettre qu'il lui adresse de venir le voir le lendemain dans son appartement.

L'aventure tente fort Madame Anne, et le lendemain elle se rend à l'invitation de Césaire. Dès ce jour elle reste son esclave, et elle finit par abandonner son mari et sa petite fille pour suivre Césaire qui a contracté un nouvel engagement à Paris.

Un an s'est écoulé. Césaire ne veut plus d'Anne, et s'amuse avec d'autres déesses. Cependant bien qu'elle soit persuadée qu'il la trompe, Anne n'a encore aucune preuve de son infidélité. Mais un beau jour une lettre d'une des amies de Césaire lui tombe par hasard entre les mains, et cette lettre lui apprend la vérité. Le soir il ne revient pas, elle se met à sa recherche, mais pendant son absence Césaire rentre. Voyant qu'Anne n'est pas là, il se hâte de boucler ses malles et de s'esquiver. De retour chez elle Anne ne trouve qu'une lettre où Césaire lui fait savoir qu'il ne veut plus d'elle, et lui conseille de retourner auprès de son mari. Désespérée Anne s'affaisse, écrasée de honte et de chagrin.

Anne a loué une petite mansarde propre, mais elle n'a pas d'argent. Le peu d'argent que lui a laissé Césaire est déjà dépensé, et elle n'a pas de chances d'en gagner d'autre. Cependant sa voisine une petite danseuse, prend soin d'elle, et lui procure un contrat avec son théâtre.

Le jour du début d'Anne arrive. Elle a un énorme succès, et après la représentation le duc de Reiss l'invite à souper au Café Américain. A sa grande surprise elle y revoit César qui dirige l'orchestre mais quand il essaie de renouveler connaissance avec elle, elle le repousse dédaigneusement, et se jette dans les bras du duc.

Pendant que sa femme mène cette vie, Monsieur Vernet et sa petite fille Bettina mènent une existence tranquille et paisible. Un jour un ami lui propose de passer ses vacances à Paris. Le projet ne le tente guère, mais il finit par se laisser persuader, et quelques jours après ils débarquent à la gare du Nord de Paris. Un soir ils entrent dans un restaurant de nuit. Pendant que l'ami s'entretient avec le garçon, Monsieur Vernet regarde autour de lui et aperçoit une dame très élégante accompagnée d'un monsieur d'un certain âge. La dame se retourne et M. Vernet reconnaît à sa grande stupéfaction sa femme. Il prend congé de son ami, et se hâte de rentrer l'hôtel, mais Anne qui a remarqué son départ, le suit et le trouve dans son appartement. Hélas c'est en vain qu'elle implore son pardon; il est inexorable, et lui montre la porte. Alors elle comprend que son coeur est à jamais fermé pour elle, et le désespoir au coeur elle le quitte. Un moment après on l'appelle. Pressentant un malheur, il descend en courant dans la cour de l'hôtel, où il trouve sa pauvre femme gisant par terre baignée dans son sang. Pauvre Anne! Elle a payé de sa vie sa faute.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

KOPENHAGEN

**BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.**

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

NORDISK

RELEASES
FOR

AUGUST 10th,
1912.

When Love Dies

THE STORY OF A WOMAN'S
SIN AND HER EXPIATION.

NORDISK FILMS CO.,

25 CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, W.C.

'Phone : City 172,

'Grams : "Norfilcom, London."

When Love Dies

The Nordisk Films Company were the pioneers of the successful long drama and they still retain their lead, despite the enormous competition that has arisen.

Anne Lisa is a young wife whose interest is centred in her husband and her child. One evening accompanied by a friend, the married pair visit a certain restaurant, where the leader of the orchestra is Cesara Marzati, a clever and handsome Italian violinist. The latter and Anne are mutually attracted, and when, a few days later, they accidentally meet in the street, Cesara follows her to her home. Eight days after another visit is paid to the cafe when the musician, seizing his opportunity, silently conveys a note to his charmer, telling her that he would like to make her acquaintance. A call upon her follows, and the man exerts all his influence to bring the woman under his sway. For a time her honour fights against his fascination, but like many another before her she is too weak and yields to his embraces. Recovering somewhat, she bids him leave, but as he obeys her command, the cynical smile of a man assured of victory plays over his features. Her husband is sorting over his mail the next day when he finds a letter addressed to his wife. He gives it to her, and casually asking whom it is from, is told that it is a communication from an old girl friend. When he has gone, Anne, who has recognised the writing as that of her admirer, rips open the envelope and reads that if she fails to call upon the writer the next day, he will again visit her. The temptation is too strong, and despite her efforts to break off the intrigue, she goes as requested, and the web around her is drawn tighter and tighter. Even now she attempts to free herself, but the musician enslaves her with the quivering passages on his instrument. Then comes the final step—on one side is the gulf of her desires, which mean social ruin; on the other hand lies the harder path of honour, and the woman chooses the former. Rejecting husband and home, with a last farewell to her child, Anne joins Cesara, and hurrying into a waiting motor, they race to the station, nearly knocking down the husband *en route*, who is returning home. The husband arrives home and missing the usual greeting from his wife, calls for her. The empty rooms give back no answer, and it is with a peculiar feeling akin to fear that he enters his wife's own room. There a few clothes negligently tossed about the room tell their own story, which is corroborated by a note for him which Anne has left. The child returns home with her nurse from her walk, and going up to her father, who is silently weeping, attempts to wipe his eyes with her handkerchief. The man then realises the trust that is placed in him, and he vows that the child shall be his only care in the future.

The scene changes to Paris, where twelve months after her rash act, Anne finds that the man for whom she gave up all has grown tired of her. A letter comes for him, and noticing a faint perfume that seems to cling around it, she tears it open and finds that it is from someone of the name of Mary arranging a meeting. With the note Anne confronts Cesara, who, regardless of her entreaties to be faithful to her, keeps the meeting and in the company of Mary visits a low cafe. Anne waits up for Cesara, but as he has not arrived with the dawn, she sets out to find him. While she has gone, however, the man returns home, and thinking this a good opportunity, packs up his belongings and brutally deserts her. As a result she is forced to rent an attic, afraid to return to her husband, and wondering how to obtain her living. Her sobs attract the attention of her neighbour, a kind-hearted little dancer, who is instrumental in securing for Anne a situation in a theatre. One night the occupants of a box are struck with her, and one of them, a Count, makes his way to the back of the stage and invites her to supper after the performance is over. She accepts, eventually stifling any twinges of her conscience. At the restaurant there is a Viennese orchestra, which is under the control of Cesara. The latter sees and is seen by Anne, who, to show her entire apathy, behaves in the most abandoned manner. Manlike, Cesara now hankers after that which he has rejected, and once again seeks to possess Anne. Now it is the woman's turn and she spurns him.

Meanwhile the deserted husband has been urged by a friend to seek distraction in Paris, and at length the two set out for the gay city. When they arrive Anne has become the Count's mistress, and by some inexplicable decree of fate the parties concerned in this story gather together in a certain cafe. Here the husband sees the depths to which his wife has sunk, and unable to gaze longer at the spectacle, he leaves. Anne has recognised her husband, and following him to his hotel, she begs forgiveness. It is sternly refused, and the photo of her child, which she picks up is torn from her hands.

Then she realises the extent of her sin and in expiation seeks death.

RELEASED AUGUST 10th, 1912.

LENGTH - - 2,640 feet.

Announcement Slides for these films can be obtained from the Tyler Apparatus Co., 11 Charing Cross Road, or direct from us.

E. T. HERON & CO.,
Publishers of
"KINEMATOGRAPH WEEKLY,"
9 & 11 Tottenham Street,
London, W.

NAAR KÆRLIGHEDEN DØR

Der Mann ohne Gewissen

Nordische Films Co. G. m. b. H.

Berlin SW. 48
Telegr.: Nordfilm

Friedrichstr. 13
Tel.: Mpi. 10191

Der Mann ohne Gewissen

Eines Abends besucht Rechtsanwalt Tang mit seiner Frau ein größeres Restaurant, in dem der Violinvirtuose, Cesare Marzati, das Orchester dirigiert. Frau Anne Lisa verliebt sich sogleich in Marzatis schwarze Augen und dieser fühlt sich seinerseits ebenso von der blonden hübschen Frau Lisa angezogen. Einige Tage später begegnen sie einander zufällig auf der Straße, er folgt ihr bis zu ihrer Wohnung und bittet sie stürmisch, ihn am folgenden Tag in seiner Wohnung zu besuchen. Anne Lisa möchte gern ein kleines Abenteuer bestehen und schon am nächsten Tag besucht sie ihn in seinem Heim. Aber von jetzt an ist sie seine gehorsame Sklavin, und als Cesare ein neues Engagement antreten soll, verläßt sie ihren Mann und ihr kleines Kind und geht mit ihm nach Paris. Ein Jahr ist vergangen. Cesare ist schon längst der jungen Frau überdrüssig und weiß sich anderswo zu trösten. Anne Lisa hat noch nicht die Gewißheit, daß er sie betrügt, obwohl sie es schon lange vermutet. Eines Tages findet sie aber einen Brief von einer Freundin Cesares und durch diesen erfährt sie die ganze Wahrheit. Abends kommt er nicht nach Hause, und sie geht aus, um ihn zu suchen. Während ihrer Abwesenheit kommt Cesare nach Hause. Als er sieht, daß er allein ist, packt er in aller Eile seine Koffer und macht sich aus dem Staube. Anne Lisa kommt zurück und findet nur einen Brief, in welchem er ihr mitteilt, daß er des Zusammenlebens mit ihr überdrüssig geworden sei, und ihr den Rat gibt, zu ihrem Manne zurückzukehren. Verzweifelt sitzt Anne Lisa da, von Kummer und Scham gebeugt.

Anne Lisa hat sich ein kleines Zimmer gemietet, aber Geld hat sie nicht. Das wenige, was ihr Cesare gegeben hat, ist schon verbraucht, und auf Verdienst hat sie keine Aussicht. Eine kleine Tänzerin am Olympia-Theater, Anne Lisas Nachbarin, nimmt sich ihrer an und verschafft ihr ein Engagement.

Bei ihrem Debüt gefällt Anne Lisa außerordentlich und nach der Vorstellung wird sie vom Herzog von Reiß zu einem eleganten Souper im Café „Americana“ eingeladen. Hier trifft sie zu ihrer größten Ueberraschung Cesare, der das Orchester des Cafés

dirigiert. Er versucht, die Bekanntschaft zu erneuern, aber sie lehnt ihn mit Verachtung ab und wirft sich dem Herzog an die Brust.

Rechtsanwalt Tang lebt mit seiner kleinen Tochter Betty still und ruhig. Eines Tages überredet ihn ein Freund zu einer Ferienreise nach Paris, und einige Tage später treffen sie dort ein. Abends gehen die beiden Freunde in ein größeres Restaurant; während der Freund dem Ober Aufträge erteilt, betrachtet Herr Tang eine sehr elegante Dame von auffallender Erscheinung. Die Dame dreht sich um, und er entdeckt zu seinem größten Erstaunen, daß es seine Frau ist. Er verabschiedet sich schnell von seinem Freund und eilt nach dem Hotel; aber Anne Lisa hat ihn gesehen und sucht ihn auf seinem Zimmer auf. Vergebens fleht sie um Verzeihung; er will nichts mehr von ihr wissen und weist ihr die Tür. Da versteht sie, daß sie seine Liebe für ewig verloren hat, und tief betrübt verläßt sie ihn. Er bringt es aber nicht übers Herz sie so von sich zu stoßen, und ruft sie zurück. Um des Kindes willen kehrt sie zu ihm zurück.

Erscheinungstag: 10. August M. 970,—

Das Wunderkind

Der dicke Oskar wird bald sein 19. Jahr erreichen, und doch staffiert ihn sein Impresario wie einen 13-jährigen Jungen aus, da er der Meinung ist, daß Oskar als Wunderkind ein besseres Zugpflaster sei. Demselben ist es aber sehr unangenehm als ein Säugling behandelt zu werden, besonders, da er in eine nette kleine Barfuß tänzerin, die auch ihn gern hat, verliebt ist.

Eines schönen Tages entdeckt er, daß der Impresario vergessen hat, seinen Kleiderschrank abzuschließen. Schnell hat er sich dessen Kleider angeeignet, und jetzt beschließt er, mit seiner Geliebten zu fliehen. Es zeigt sich aber bald, daß ihm das notwendige Geld für eine solche Flucht fehlt. Sein schöner Plan mißlingt, und er muß wieder zurückkehren und mit den Kleidern des Wunderkindes vorlieb nehmen.

Erscheinungstag: 10. August M. 230,—